

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

3 juni 2005

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Jaak Gabriels, Johan Verstreken, Jacky Maes en Jan Loones –

**houdende wijziging van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van
een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuursector**

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door mevrouw Tinne Rombouts
aan de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed**

Samenstelling van de subcommissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts;

de heren Karlos Callens, Jul Van Aperen;

de heren Jacky Maes, Bart Martens.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Mark Demesmaeker.

Zie:

249 (2004-2005)

– Nr. 1: Voorstel van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de indieners	4
II. Bespreking	4
III. Repiek van de heer Jaak Gabriels	5
IV. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming.....	6

DAMES EN HEREN,

De Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid heeft op 31 mei 2005 het voorstel van decreet van de heren Jaak Gabriels, Johan Verstreken, Jacky Maes en Jan Loones houdende wijziging van het decreet van 13 mei 1997 houdende oprichting van een Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquicultuur sector, besproken.

I. Toelichting door de indieners

Namens de indieners licht de heer *Jaak Gabriels* het voorstel van decreet nader toe.

De Vlaamse zeevisserij maakt een moeilijke periode door. Naast de kleine vloot en de beperkte kustlengte, zijn er de ingrijpende Europese maatregelen tegen overbevissing, die voor een kleine vloot als de Vlaamse nog harder aankomen, en de recente sterke stijging van de brandstofprijzen. Nochtans heeft Vlaanderen er alle belang bij om een eigen levensvatbare visserijvloot te behouden.

Het voorstel van decreet heeft in de eerste plaats de bedoeling om een nieuw steunkanaal te openen voor de Vlaamse visserij. Het Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en aquicultuursector (FIVA) sloot bij zijn decretale oprichting in 1997 de visserij- en aquicultuursector zo goed als volledig uit. Het voorstel van decreet wil het toepassingsgebied van het decreet uitbreiden tot de visserijsector, binnen de marges van het totale beschikbare budget.

Omdat enkel het toepassingsgebied van het FIVA verruimd moet worden, is enkel een aanpassing van artikel 4 nodig. Het eerste lid van het artikel bepaalt aan wie het FIVA tegemoetkomingen kan verlenen, het tweede lid voor welke verrichtingen deze tegemoetkomingen in het algemeen bedoeld zijn, en het derde lid omschrijft deze nog meer in detail.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de tegemoetkomingen en kan deze beperken tot een jaarlijks maximaal percentage van de begroting van het FIVA.

Ten slotte haalt de heer Gabriels, mede vanuit zijn ervaring als voorzitter van de Rederscentrale, nog twee voorbeelden aan waaruit de moeilijke situatie van de Vlaamse visserijsector moet blijken. Voor 10 percent van de Vlaamse vissersvloot is de toestand zelfs ronduit dramatisch.

Ten eerste waren een jaar geleden reeds 28 van de 128 schepen van de Vlaamse visserijvloot overgenomen door Nederlandse reders, die met de schepen ook de visserijrechten overnamen. In het verleden namen deze reders het ook niet zo nauw met de vereiste economische band die er moet bestaan tussen het schip zelf en de plaats van het vissen.

Ten tweede vissen de Vlaamse schepen in een gebied dat zich uitstrekt tot het noorden van de Britse eilanden en de Ierse zee. Tot nu wordt er in de Europese regelgeving geen scheiding gemaakt tussen de stoomdagen en de visserijdagen; het aantal dagen dat een schip onderweg is naar de visgronden, wordt dus afgehouden van het totaal aantal toegelaten visserijdagen, en dit valt nadelig uit voor de Vlaamse visserijvloot. Momenteel wordt er overleg gepleegd met de Europese Commissaris bevoegd voor de Visserij om dit probleem op te lossen.

II. Bespreking

De heer *Stefaan Sintobin* verklaart dat hij het voorstel steunt. Hij verwijst naar de initiatieven die eerder door de VB-fractie werden ingediend om de Vlaamse visserijsector te steunen.

De heer *Karlos Callens* sluit zich hierbij aan. Hij vraagt zich wel af of er op de begroting voldoende financiële middelen zijn vrijgemaakt voor de uitvoering van dit voorstel van decreet. Het voorstel van decreet breidt het toepassingsgebied van het FIVA uit, er moet dan ook in meer financiële middelen voorzien worden.

Mevrouw *Tinne Rombouts* vindt het merkwaardig dat de toelichting bij het voorstel van decreet niet vermeldt dat het voorstel van decreet in de eerste plaats bedoeld is om een lacune in het FIVA-decreet op te vullen. Bij de oprichting van het FIVA was het toepassingsgebied beperkt tot steun

aan initiatieven van reders en viskwekers, alsmede van hun verenigingen en coöperaties, maar met uitsluiting van onder meer de verwerkende sector. De uitbreiding van het toepassingsgebied was nodig, zeker nadat bij de hervorming van de expansiesteun¹ in 2003 visserij en landbouw niet langer in aanmerking kwamen voor expansiesteun. Er werd geargumenteed dat dit kwam vanwege Europese restricties, maar mevrouw Rombouts betwijfelt de correctheid van die stelling.

Voor landbouw werd deze lacune opgevuld door de aanpassing van het werkingsgebied van het VLIF in het programmadecreet 2004 (zie *Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 124/13, p. 4*). Voor het FIVA was een gelijkaardige inhaaloperatie nodig, wat met voorliggend voorstel van decreet dan ook gebeurt.

Net als de heer Callens vraagt mevrouw Rombouts zich ook af of er wel voldoende middelen beschikbaar zijn voor de uitvoering van dit voorstel van decreet. Het FIVA beschikte over een budget van 1,1 miljoen euro. Bij de begrotingscontrole van 2004 werd dit bedrag verdubbeld, maar op schatting van vroegere uitbetalingen zou er nog eens 1,1 miljoen euro nodig zijn voor de correcte uitvoering van dit voorstel van decreet. De vraag is of die middelen beschikbaar zijn, en zo ja, vanwaar ze moeten komen. Het meest logische is dat ze uit het budget voor Economie gehaald worden, aangezien dit sinds de hervorming van de expansiesteun niet langer bezwaard kan worden door steunaanvragen vanuit de landbouw- of visserijsector.

De heer *Johan Verstreken* wijst op de noodzaak van de uitbreiding van het toepassingsgebied van het FIVA en de daarmee verbonden uitbreiding van de financiële middelen, binnen de marges van het FIVA-budget. De kleine Vlaamse visserijvloot kampt inderdaad met grote moeilijkheden, zoals de stijgende brandstofprijzen, het opkopen van schepen door Nederlandse rederijen en de steeds strengere visquota. De goedkeuring van dit voorstel van decreet is een kleine maar noodzakelijke stap voor het verdere overleven van de vloot.

De heer *Frans Wymeersch* meent dat men consequent moet zijn: als men dit voor-

stel van decreet goedkeurt, mag men achteraf niet schermen met het argument dat er geen middelen zijn om het naar behoren uit te voeren. In dit opzicht vindt hij het dan ook merkwaardig dat de VLD op zijn recent sociaal-economisch congres pleitte voor de afschaffing van landbouw- en visserijsubsidies.

III. Repliek van de heer Jaak Gabriels

De heer *Jaak Gabriels* merkt op dat de visserijproblematiek op drie beleidsniveaus betrekking heeft: het Vlaamse, het federale en, bovenal, het Europese beleidsniveau.

Het voorstel van decreet getuigt van een pragmatische visie en beperkt zich daarom ook tot die aan gelegenheden inzake visserij waarvoor Vlaanderen zelf bevoegd is. Dit uitgangspunt werd vooraf overlegd met de minister-president en met de minister van Financiën en kon ook op hun goedkeuring rekenen.

De centrale idee is dat Vlaanderen en de Vlaamse kust in het bijzonder niet zonder de visserij kunnen. Iedereen weet dat de sector in ernstige moeilijkheden verkeert; de verdubbeling van de brandstofprijzen op een jaar tijd is hiervan slechts een van de oorzaken. De maatregelen moeten zich focussen op het overleven van de gehele sector, en mogen zich niet beperken tot individuele problemen die reeds langer in zware moeilijkheden verkeren.

Op federaal niveau wordt er overleg gepleegd over onder meer de sociale bijdragen en het sociale statuut van de vissers, en over oplossingen om de druk van de brandstofprijzen op de visserij te verminderen.

Op Europees niveau zou de afschaffing van de landbouw- en visserijsubsidies een goede zaak zijn, maar dit moet dan wel voor alle lidstaten van de Europese Unie gelden. De grote visserijlanden hebben terzake weinig scrupules. Zo pleit Frankrijk voor grote kortingen op de sociale bijdragen van de vissers van zodra deze zich buiten de territoriale wateren begeven. Kleine visserijgebieden moeten veel tijd en energie spenderen aan hun standpuntbepaling en aan hun vertegenwoordiging op de Europese fora, teneinde zich niet volledig te laten domineren door de grote visserijlanden.

¹ Ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (*Parl. St. VI. Parl. 2001-02, nr. 1209/1*).

IV. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming

Artikelen 1 en 2

Geen opmerkingen.

Het voorstel van decreet wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen met 6 stemmen.

De verslaggever,

Tinne ROMBOUTS

De voorzitter,

Jos DE MEYER
